

Odluka:

PŽ 554/2015-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 554/2015-3

Datum odluke: 18.03.2015

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

17. PŽ-554/15-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vesne Buljan, predsjednice vijeća, Ivice Omazića, suca izjavitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom F. A. d.o.o. u stečaju, OIB ..., D., odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika T. T. d.o.o., OIB ..., M., kojeg zastupa punomoćnica S. P. B., odvjetnica u Z., protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-78/12 od 27. listopada 2014., u sjednici vijeća održanoj 18. ožujka 2015.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-78/12 od 27. listopada 2014. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci prvostupanjski sud je odredio da se iz utrška kupovnine u iznosu od 402.808,99 kn ostvarenog prodajom imovine stečajnog dužnika i to zrakoplova marke Piper Aircraft Corporation, USA, tipa L2P, serijskog broja ..., godina proizvodnje 2002., oznaka razreda Piper PA34-220 T Seneca V, registarske oznake ..., upisanog kod Agencije za civilno zrakoplovstvo pod rednim brojem 426, namiruju troškovi stečajnog postupka po čl. 170. st. 2. Stečajnog zakona u iznosu od 402.808,99 kn (točka I. izreke), utvrdio je da je razlučni vjerovnik T. T. d.o.o., M., namiren u iznosu od 715.448,45 kn (točka II. izreke), naložio je računovodstvu suda isplatiti iznos od 402.808,99 kn u korist računa stečajnog dužnika (točka III. izreke).

Prvostupanjski sud je tako odlučio uz obrazloženje da je u ovršnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu unovčen predmetni zrakoplov te da je razlučni vjerovnik (ujedno i ovrhovoditelj) kao kupac uplatio dio kupovnine u iznosu od 402.808,99 kn. Pozivajući se na odredbu čl. 170. st. 2. Stečajnog zakona i obračun stečajnog upravitelja, sud je donio pobijano rješenje.

Protiv ovog rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je ročište za diobu održano 17. listopada 2014., a ne 18. srpnja 2014., da razlučni vjerovnik nikada nije bio suglasan s prijedlogom diobe te ulaže prigovor na sadržaj zapisnika s ročišta održanog 17. listopada 2014., da se protivi diobi na način da se stečajnom upravitelju prizna pravo na nagradu od 200.000,00 kn te osporava visinu i obračun nagrade stečajnom upravitelju na koju se sud poziva u obrazloženju. Nadalje, navodi iznose troškova koje je imao radi prijevoza zrakoplova u Republiku Hrvatsku, a koje mu stečajni upravitelj nije priznao, već je protiv njega vodio ovršni postupak radi naplate iznosa od 140.000,00 kn po osnovi naleta, a nije dopustio prijeboj potraživanja troškova koje razlučni vjerovnik ima prema dužniku. Stoga smatra da troškovi nisu zakonito određeni. Predlaže ovome sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, odredno preinačiti pobijano rješenje i odrediti troškove sukladno žalbenim navodima.

U odgovoru na žalbu stečajni dužnik u bitnom osporava žalbene navode, obrazlaže obračun nagrade stečajnom upravitelju te osporava žalbene navode o nepodmirenim troškovima prijevoza. Predlaže ovome sudu odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13, dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a.

Iz spisa proizlazi da je zrakoplov stečajnog dužnika unovčen u ovršnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu poslovni broj Ovr-4600/12 te da je razlučnom vjerovniku T. T. d.o.o., ujedno ovrhovoditelju, dosuđen predmetni zrakoplov pravomoćnim rješenjem od 9. srpnja 2014., kojim je razlučni vjerovnik obavezan uplatiti iznos dijela kupovnine od 402.808,99 kn, a koji iznos se odnosi na troškove postupka. Prema obračunu troškova koji je napravio stečajni upravitelj u podnesku od 18. rujna 2014. troškovi unovčenja su znatno viši od 5% od iznosa ostvarenog utrška i odnose se na: 1. porez na dodanu vrijednost u iznosu od 223.651,49 kn, 2. izradu nalaza i mišljenja vještaka s mišljenjem - procjenom sanacije oštećenja na zrakoplovu u iznosu od 3.500,00 kn, 3. odvjetničke usluge u iznosima od 9.000,00 kn, 2.187,50 kn i 2.500,00 kn, 4. trošak servisa zrakoplova u iznosu od 35.000,00 kn, 5. trošak oglašavanja u iznosu od 2.970,00 kn i 6. dio troška nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 124.000,00 kn (uz obrazloženje da će stečajnom upravitelju pripasti nagrada u neto iznosu od cca 100.000,00 kn odnosno u bruto iznosu cca 200.000,00 kn, kao 8 % na iznos stečajne mase).

Sukladno odredbi čl. 164.a SZ-a nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenog ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu (st. 1.), a stečajni sudac će iz iznosa dobivenog od ovršnog suda: 1. izdvojiti u

stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. Stečajnog zakona, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju (st. 2.). Sukladno odredbi čl. 170. SZ-a troškovi utvrđivanja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, određuju se paušalno u iznosu od pet posto od utška (st. 1.), a troškovi unovčenja određuju se paušalno u iznosu od pet posto od utška, ali ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini (st. 2.).

Dakle, stečajni sudac je dužan sukladno odredbi čl. 170. st. 1. SZ-a iz iznosa ostvarenog prodajom izdvojiti u stečajnu masu: 1. na ime troška utvrđivanja tražbine paušalni iznos od pet posto ostvarenog utška te 2. na ime troška unovčenja također paušalni iznos od pet posto ostvarenog utška, ali ako bi ti troškovi bili znatno viši ili niži od pet posto ostvarenog utška, stečajni sudac ih je dužan odrediti u stvarnoj visini.

Iz pobijanog rješenja i spisa proizlazi da prvostupanjski sud iz iznosa ostvarenog prodajom nije izdvojio u stečajnu masu paušalni iznos od pet posto ostvarenog utška na ime troška utvrđivanja tražbine (čl. 170. st. 1. SZ-a), dok u odnosu na troškove unovčenja (čl. 170. st. 2. SZ-a) pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Naime, prvostupanjski sud je odluku o troškovima unovčenja temeljio isključivo na obračunu stečajnog upravitelja od 18. rujna 2014., pri čemu sud nije naveo razloge zašto smatra da su točni i pravilni svi pojedini iznosi troškova unovčenja koji su navedeni u tom obračunu odnosno nije naveo iznose li stvarni troškovi i ostale obveze stečajne mase upravo onoliko koliko je stečajni upravitelj naveo u svom obračunu te jesu li svi navedeni troškovi u vezi s unovčenjem odnosno prodajom zrakoplova.

Pri tome prvostupanjski sud nije obrazložio npr. jesu li svi odvjetnički troškovi (koji se odnose na pravne usluge vezane uz prodaju zrakoplova, pravno savjetovanje u carinsko-upravnom postupku vezano za ponovni izvoz zrakoplova, te na ovršni trošak u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-4600/12 i to na nagradu za sastav podneska, za zastupanje na ročištu, sastav žalbe, izvida i razgovora sa sutkinjom) u vezi s unovčenjem odnosno prodajom zrakoplova te predstavljaju li svi navedeni troškovi upravo troškove unovčenja u smislu odredbe čl. 170. st. 2. SZ-a, budući da je sukladno odredbi čl. 164.a st. 1. SZ-a ovršni sud bio dužan namiriti troškove do tada provedenog ovršnog postupka, a prvostupanjski sud nije ni obrazložio visinu tih troškova.

Nadalje, u odnosu na visinu nagrade stečajnog upravitelja pobijanu odluku također nije moguće ispitati jer uopće ne sadrži razloge o tome zašto je prvostupanjski sud odlučio obračunati nagradu upravo u iznosu u kojem ju je obračunao. Naime, prema čl. 4. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 189/03; dalje: Uredba), nagrada stečajnom upravitelju obračunava se u postotku od 5 do 8% vrijednosti unovčene stečajne mase od 500.000,00 do 2.000.000,00, a prema čl. 5. Uredbe stečajni upravitelj ima pravo na uvećanu nagradu (od 5% do 20% od konačne nagrade) ako je svojim osobitim zalaganjem uspio unovčiti imovinu prije isteka rokova iz čl. 27. st. 1. SZ-a (odnosno prije proteka roka od 1,5 godine odnosno devet mjeseci od izvještajnog ročišta). Prema odredbi čl. 19. st. 1. Uredbe radi se o neto iznosu nagrade, s time da i porezi i doprinosi na neto isplaćene nagrade terete troškove stečajnog postupka (čl. 19. st. 2. Uredbe).

Budući da prvostupanjski sud nije naveo razloge zbog kojih smatra da trošak unovčenja koji se odnosi na nagradu stečajnom upravitelju iznosi upravo onoliko koliko je u svom podnesku od 18. rujna 2014. naveo stečajni upravitelj, pobijano rješenje se i zbog toga ne može ispitati.

U odnosu na ostale žalbene navode, napominje se da neosnovano razlučni vjerovnik tek u žalbi protiv pobijanog rješenja

stavlja prigovor na sadržaj zapisnika s ročišta održanog 17. listopada 2014. Ovo stoga što je razlučni vjerovnik potpisao navedeni zapisnik, bez da je stavio prigovor na njegov sadržaj u smislu odredbe čl. 126. st. 2. ZPP-a u vezi čl. 6. SZ-a. Nadalje, činjenica da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja pogrešno naznačio datum održavanja ročišta za diobu kupovnine navodeći 18. srpnja 2014. umjesto 17. listopada 2014. (kada je ročište doista i održano) ne predstavlja žalbeni razlog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, već predstavlja očitu pogrešku u pisanju koja se može ispraviti u svako doba. Neosnovani su i žalbeni navodi o žaliteljevim troškovima prijevoza zrakoplova, ovršnom postupku radi naplate 140.000,00 kn po osnovi naleta i o (ne) mogućnosti prijeboja, jer ovi navodi nisu od utjecaja na donošenje odluke u smislu odredbe čl. 164.a st. 2. SZ-a.

Slijedom navedenog, valjalo je sukladno odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi čl. 6. SZ-a uvažiti žalbu, ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju je ukazao ovaj sud na način da će valjano obrazložiti svaki pojedini stvarni trošak unovčenja na kojeg se u podnesku od 18. rujna 2014. pozvao stečajni upravitelj te će voditi računa o tome da je dužan, osim troškova unovčenja, izdvojiti u stečajnu masu i paušalni iznos od pet posto ostvarenog utrška na ime troška utvrđivanja tražbine (čl. 170. st. 1. SZ-a).

U Zagrebu 18. ožujka 2015.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
VESNA BULJAN, v.r.